

ЦѢНАТА

в. „НЕДѢЛЯ“

е:

Въ България за год. [52 бр.] 6 лева

За шестъ месеци 3-50

три 2—

ВЪ СТРАНСТВО:

За година 8 лева

шестъ месеци 4 „

три 2.50

Неплатени писма не се прие-

матъ.

Абонамента въ предплата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника, писма, рѣкописи, карти и пр., да се испраца до редакцията въ Плѣвентъ.

Неупотребени рѣкописи връщатъ се обратно, само ако сѫ придружени съ нужните за то ва пош. марки.

За обявленията на сѣд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три илти, по 3 ст. За частни по 5 ст. на дума въ 4-та страница, а за първата по 10 стот. За ерочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отетжлики.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Христо Ив. Мускуровъ

(бивший Дриновский Миротий Сѣдин)

Обявява, че ся установява въ гр. Плѣвентъ, ка-
дѣто отъ 16 Октомврий 1895 год. наедно съ брата
си Ангелъ Ив. Мускуровъ откриватъ изпълнителна
кантора.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА

В. „Съврѣменникъ“ въ брой първий е обнародвалъ
една неистина, че ужъ се билъ научилъ отъ положително
мѣсто, че вѣстникътъ ни щѣлъ да сире. Редакцията бър-
за да извѣсти на поч. си абонати, че не е имало причи-
на да спира изданието си, напротивъ, редакцията пред-
полага отъ началото на 1896 г. да го увеличи както по
форматъ, така и по съдържание, стига абонатитъ ни да
бждатъ добри и си платятъ абонамента. Отъ наша
страна както виждатъ, редовно издаваме и испращаме
вѣстника, слѣдователно, молимъ ги да бждатъ и тѣ къмъ
насъ акуратни въ плащане абонамента си. Това за свѣ-
дѣние както на „Съврѣменникъ“ така и на Г. г. абона-
титъ. Съ този брой изпълваме тримѣсяци, за тѣхъ поне
имаме правото да искаме.

Плѣвентъ, 28 Октомврий 1895
По покрѣстванието.

По настоящемъ въпроса за по-
крѣстванието въ православната вѣ-
ра прѣстоноаслѣдника князь Бо-
рисъ съ живо захвана да интересува
и Европейския печатъ.

Даже при надвѣчерieto за от-
кривание камарата въ София, по-го-
лѣмата частъ отъ нар. прѣдстави-
телство и народа въобще съ особенъ
интересъ очакваше да чуе дали кня-
за ще спомѣне нѣщо за покрѣства-
нието въ тронната си рѣчь.

При всичкитъ си настоявания
отъ страна на г-на Д-ръ К. Стоиловъ
прѣдъ Княза за да се спомене въ
tronната рѣчь и покрѣстванието на
прѣстоноаслѣдника обаче Н. Ц. В.
не се билъ съгласилъ вслѣдствие на
което г. Стоиловъ билъ подалъ ос-
тавка, която не била приета отъ
Княза.

Ний, като представители на об-
щественното мнѣние и изразители
на народното желание високо апе-
лираме прѣдъ съвѣстятъ на Н. Ц. В.
Княза, че за да спечели обичятъ на
народа, трѣбва частъ по-скоро да у-
довлетвори неговото желание съ по-
крѣщение сина си Бориса. Да, това
трѣбва частъ по-скоро да извърши,
защото нашия българинъ обича
вѣрата си и я защитава.

Н. Ц. В. трѣбва да има прѣдъ
видъ, че България е дала хиляди
жъртви за религията си; съ нея тя

е добивала царство, чрѣзъ религия-
та се е прославлявала, като е прѣ-
крѣстила днешна Русия, и съ ре-
лигията днесъ България се счита
като самостоятелна държавица. Да,
православната религия е скъпа за
насъ и тя е единчката която ще ста-
не причината за вѣстържествувание
на славянството.

Повтаряме пакъ, че Княза, ако
обича искрено народа си, ако почи-
та неговитъ традиции и желания
трѣбва веднажъ за винжги да се про-
сти съ Папата и съ Австрия и
се побратими съ Руския дворъ. Ако
иска да бжде Господаръ на Бълга-
рия и да бжде обичанъ отъ народа.

Ний вѣрваме че г. Д-ръ Стои-
ловъ, който така краснорѣчиво о-
писва бждѣщето на България чрѣзъ
помощта на Русия ще продължа-
ва да настоява прѣдъ Княза за по-
скорошното ни помирение съ Рус-
сия и покрѣстванието на Бориса.

Като нишихме горнитъ редове
получихме извѣстие, че Княза билъ
склонилъ за да прѣкрѣсти сина си
на 18 Януарий 1896 г. по случай
рожденний му день. Спорѣдъ Рус-
ския в. „Новое Врѣме“ Русия
щѣла да бжде доволна само ако се
покрѣсти прѣстоноаслѣдника Бо-
рисъ.

При такъвъ единъ актъ, нече се
намѣри българинъ, съ чисто патри-
отическо чувство да не почувствува
радостъ и да не похвали г. Стои-
лова. Но ако послѣдния не е ис-
кренъ и княза не приема да покрѣ-
сти сина си, то още отъ сега прѣд-
вѣщаваме, че резултатитъ отъ това
ще бждатъ доста фатални за стра-
ната.

Впрочемъ разрѣшението на то-
зи въпросъ принадлежи на близ-
ското бждѣще. — и ние вѣрваме на
обѣщанията, които ни се даватъ.

На 19 Октомврий по 3 3/4 ч. слѣдъ пладнѣ,
НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО, е открилъ На-
родното събрание, като е прочелъ слѣдующето трон-
но слово:

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ОТВАРЯНИЕ ВТОРАТА СЕССИЯ НА
8-ТО ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-да Прѣдставители,

Прѣзъ твърдѣ късното врѣме, което имаше ми-
налата сессия на Народното Събрание за ползна за-

конодателна дѣятелностъ, вий извършихте толкова ра-
боти пълни съ добри сетнини за населението на ми-
лото ни отечество, щото Азъ и Моето правителство
съ радостно нетѣрпение очаквахме дохожданието ви
въ столицата на втора сессия. По тая причина отъ
все сърдце ви казвамъ: Добръ дошле.

Г-да Прѣдставители,

Дълбоко проникнатъ отъ необходимостта на
систематическото вътрѣшно устройство на Държавата
ни, отъ нуждата да се тури нашето законодател-
ство на висотата, на която се намиратъ законитъ на
другитъ Европейски и свободолобиви народи. Моето
правителство е изработило и ще представи на ваше-
то обсъждане нѣколко законопроекта отъ първосте-
пенна важностъ. На първото мѣсто мѣжду тѣзи про-
екти стоятъ наказателний и търговский закони и за-
кона за чиновницитъ.

Убѣденъ съмъ, Г-да прѣдставители, че ваши
патриотизмъ, както и съзнанието на това, което дълж-
ността ви налага и отечеството очаква отъ васъ, ще
ви накаратъ да употребите всичкото си внимание
и всичкитъ си старания за тѣхното изучаване и
гласуване отъ тѣзи сессия на народното събрание.
Съ не по малко внимание ще имате да прѣгледате
и държавний бюджетъ за приходитъ и расходитъ на
1896 год., който, както и миналата година, е на-
пълно уравнивенъ.

Г-да Прѣдставители,

Съ задоволство констатирамъ, че отношенията
ни съ другитъ Държави сѫ приятелски и добри, и
че благодарение на това съ нѣкой отъ тѣхъ сме
влѣзли вече въ прѣговори за сключаване на окон-
чателни търговски договори.

Г-да Прѣдставители,

Прѣзъ течението на тази година, въ пещелне-
ние рѣшението на Народното събрание. една депу-
тация заминува за С.-Петербургъ и положи отъ стра-
на на Българския народъ златенъ вѣнецъ на гроба
на О Божѣ почившия незабравимий Царь Алексан-
дъръ III. Благоволенieto, което Негово Император-
ско Величество Всероссийский Царь указалъ на депу-
тацията, и добрий приемъ, който тя намѣри както
мѣжду правителственитъ крагове, тѣй и мѣжду Рус-
ското общество, ни служи за ручателство, че съ по-
стоянство и тѣрпение отношенията мѣжду Освободител-
ката и нашето отечество ще усилватъ да се подоб-
рятъ и да станатъ такива, каквито трѣбва да бждатъ.

Като призовавамъ Божието благословение на
васъ и на вашитъ дѣла, обявявамъ втората сессия
на осмото обикновено Народно Събрание за открита.

Ст. София, 19 Октомврий 1895 г.

ФЕРДИНАНДЪ.

Да, това и очаквахме ние, че въ тронното слово
трѣбва да се спомѣне за освободителката. Отъ като Н. Ц.
Височество се намира на Българския прѣстолъ, отъ тѣ-
нитъ, отъ оградата на народното събрание, не сѫ е чу-
вало дума било за покойния Царь Миротворецъ, било за
самата наша освободителка. Днесъ отъ устата на Госпо-
даря чуваме онова, което е искренното желание на наро-
да. Съ тѣрпение и постоянство, ще кажемъ и ние и съ
искреностъ къмъ Велика Русия, България ще се добие
съ онова благоволение, което наши ужъ бълари, власто-
любци бѣха раздѣлили освободители отъ освободени. Ко-
га нишихме тѣзи рѣдовѣ, се извѣстихме и за други ра-
достни новини, че ставало дума въ камарата, за испра-
щане депутация въ Ст. Петербургъ да се представи на
Негово Императорско Величество, Русский Царь, и да го
моли за назначаване Дипломатически Агентъ, за да се
възобновижтъ отношенията ни съ освободителката. Това
ще бжде за свобода ново предателство, но за Българския
народъ най-Великата радостъ.

Друга телеграма, донесе и слѣдующата още по
радостна новина:

НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО КНЯЗЪТЪ, е съоб-
щилъ на правителството, че Прѣстоноаслѣдника Борисъ

ще бъде покръстенъ въ Православието на 18 Януарий 1896 г. рожденинъ му день. За това щялъ да бъде издаденъ особенъ Манифестъ.

Ето и друго доказателство, че Господаря, ще изпълни и послѣдното желание на Българския народъ. Ние отъ все сърдце по случая поздравяваме Българския народъ, съ тѣзи радостни новини, както и самото правителство съ Г. г. Прѣдставителитъ на народното събрание, които сж земали присърдце въпросътъ, зада изпълнятъ онова искрено желание на народа, което отдавна го желяе.

ЛѢТОПИСЪ

Ние не искахме да казваме нищо за недоразумѣнията, които съществуватъ отъ нѣкой време въ класното Дѣвическо училище, защото предполагаме, че ще може да се уравни това недоразумѣние или по български казано инатъ. Учителското тѣло било раздѣлено на двѣ, и по този начинъ работитъ на училището оставатъ за смѣтка на невиннитъ дѣца. Ние се надѣваме, че Г-нъ училищний инспекторъ Ц. Кузевъ, който познава градътъ и училищното дѣло, ще да е прѣдставилъ работата гдѣто трѣбва, за да се уравни, да се искорени *инатъ*, който е поискалъ да пуска корени въ училищата. Учители или учителки, които мислятъ за себе си много, нѣка се оставятъ да ги цѣни началството, а не тѣнатурно да налагатъ мнѣнието си, та по този начинъ да страдатъ интереситъ на обществото, което праца дѣцата си на възпитание на единъ неразбрани, наситени отъ училище учители. Не мислиме да нападаме лично никого но нека се поправимъ, и *свѣща* онази, която мисли за себе си много. Ако нѣкой не му се иска учителствуванието, да напустне, има сили, които съ много по голѣмо старание и въщина ще да опражняватъ званието за което се призовани. Най послѣ, вѣнчю има граница. Всѣкой день, се слуша неприятности, дѣцата намѣсто уроци, трѣбова да се занимаватъ съ личнитъ дертове на нашитъ *хигемонки*. Г-нъ Инспекторъ, трѣбова да се погрижи предъ поч. Министерството, поскоро да се свърши съ тѣзи, които мислятъ, че тѣ се поставени само за платка, и по този начинъ, ще се освободи нашето общество отъ всѣкидневнитъ мизюверлици, ту на една ту на друга учителка, отъ класното училище. Срамота е най послѣ да се съставя такова мнѣние за Дѣвическото училище.

Бърземе да поправимъ една голѣма грѣшка допусната отъ печатницата, въ брой 11 на вѣстникътъ ни, гдѣто се съобщава, че Негово Високо преосвященство Митрополитъ Константинъ, билъ присигналъ на 15 Августъ на мѣсто да се каже 15 Октомврий вечерта т. г.

Така сжщо, печатарска грѣшка е станало и въ уводната статия, на мѣсто Юрданъ Ивановъ казано, Ив. Юрдановъ. Просимъ извинение.

На Г-нъ Т. Хр. Бърдаровъ, Главенъ учителъ, при жѣстното четири-класно училище, е направено мържание съ приказъ 1664 за гдѣто допусналъ да се испитва безъ разрѣшение на Министерството, ученикъ съ свидѣтелство отъ вторий редъ. Ние мислимъ че не е право това мържание, защото познаваме Г. Бърдаровъ, за справедливъ учителъ, и че ако е допусналъ подобно нѣщо, ималъ е предъ видъ способноститъ на ученика.

Върваме, че тази бѣлѣжка ще да бъде исправена, защото леше ще се отрази на гражданитъ, които глѣдатъ въ лицето на учителя Г. Бърдаревъ, единъ добъръ и просвѣтенъ младежъ, който не се ръководи отъ друго освѣтъ отъ желание да види нашето учебно дѣло на висотата на своето положение. Г-нъ Учил. Инспекторъ, трѣбова да се застъпи за това.

Митрополитъ Константинъ — Въ положението сме да утвърдимъ, че Н. Високо Преосвященство Митрополитъ Константинъ, въ прѣбиванието си въ градътъ ни, никому не е говорилъ, че щялъ да ходи въ София, да *покрѣства* престолонаслѣдника. Това е плодъ на тѣзи, които мислятъ че върватъ хората на тѣхъ.

На 22 утрента, слѣдъ като направи панахида въ църквата Св. Николай, замина заедно съ Арх. Намѣстникъ Протоиерей Антоний за с. *Жгленъ* за освѣщение тамошната Църква. Отъ тамъ, Н. В. Пр. ще замине на право за София, за да земе участие въ святии синодъ, който ще заседава. Така сжщо, можемъ положително да утвърдимъ, че Н. В. Преосвященство, не билъ председателъ на Синода, за което и ние по край нѣкой вѣстници бѣхме съобщили, а е сѣщия Митрополитъ Григорий. Въ пребиванието си въ градътъ ни Н. В. Пр. може да поуреди нѣкой църковни въпроси, мѣжду които, на пръвъ планъ и въпроса за Горне Плъвенската църква Св. Троица, която стои покрита и неплатена. Избра се настоятелство подъ ръководството на общината.

Драго ни е да съобщимъ, че на това богу-угодно събрание, което бѣ прѣдсѣдствено отъ Н. В. Пр. присѣствуваха, отъ всички партии и фракций граждани, и тѣ единодушно прѣеха способа по който прѣдложи Н. В. Пр. да се донеска полусвѣр-

шената църква. Г. Кметски намѣстникъ Т. Цвѣтковъ, който присѣствуваше, обѣща, че ще земе общинната грижата да изпълни искрено желание на гражданитъ, особено на Горне—Плъвенци, които иматъ най голѣма нужда отъ *Черкувание* още повече че околнитъ села, които се по близо до горни Плъвенъ и които нѣматъ църкви. Гражданитъ трѣбова да забравятъ въ случая партизанството, а да се притекатъ на помощъ, зада се довърши църквата, която за срамъ на другитъ иновѣрци, стои съ години не свършена. Новото настоятелство е избрано отъ хора съ добра репутация, и върваме, че ще се потрудатъ за поскорошното изпълнение решението, което се зема на 20 Октомврий т. г. Съ това ние ще докажемъ, че забравяме старитъ дертове, а когато дойде работата за общото благо, за нашата вѣра, за нашия божественъ домъ, тамъ никой не може да не дѣли. Върваме, още че не ще се забравятъ добритъ думи на дядо Константина, и обѣщанията, които се даваха отъ всички. Г. Кметъ Т. Цвѣтковъ, който се отличава съ дѣятелността си, ще докаже и на дѣло, че думата на Плъвненеца е дума, и може да направи нѣщо, когато обѣщай.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТЪ

Ужасна смъртъ на въздухоплаватели близо до Брюкселъ. Цѣлия градъ Брюкселъ, както съобщава единъ Брюкселски вѣстникъ се намѣрва отъ 27 Септемврий насамъ подъ впечатлението на ужасно едно нещастие, което се случило съ въздухоплавателя Опюстъ Туле и съ троица негови спътници. Балона се вдигналъ въ десетъ и половина часа сутринта подъ управлението на въздухоплавателя Туле и съ троица други извѣстни въ Брюкселъ търговици, които желали да испитатъ какво се чувствува когато лѣти човѣкъ съ балонъ. Нѣкой отъ присѣствующитъ при повдигането забѣлѣжили, че единъ отъ долнитъ клапани, които служи за излизание излишния газъ когато балона се издигне високо и подъ влиянието на разни атмосферически условия се разшири повече, билъ херметически затворенъ. Самия балонъ както свидѣтелствувала неговата необикновена крѣпостъ, билъ много напълненъ съ газъ. Въ началото той лѣтялъ потѣпка и низко и хората мислили, че ще се качаки некадѣ по камбанаритъ, но Туле испразнелъ нѣколко човалчета съ пѣськъ и балона бързо като стрѣла лѣтналъ къмъ небесата. Въ нѣколко секунди той излѣзалъ въ облацитъ и хората невиджале освѣтъ една малка черна точка. Отведнажъ въ облацитъ се чулъ гърмежъ като на пушка. Нѣщо черно се мърнало въ въздуха и паднало на полето близо до селото Ешенбекъ. Народа се затичалъ къмъ оная страна и видѣлъ раздрания платъ на балона който събрали селянитъ, надолше отъ околнитъ села, вдигнали плата на балона и прѣдъ очитъ на хората се прѣдставила потрясающа картина. Въ дѣното на потъналиа отъ силата на паданието въ земята кошникъ се виждала зелѣна въ кръвъ човѣшка вътрѣшностъ и мозъкъ размѣсенъ съ части отъ вѣжя платове и пѣськъ. И у четеритъ жертви черепитъ били разтворени. Мозъкъ излѣзалъ и се распрѣсеналъ по кошницата. Изъ дрѣхитъ излѣзли човѣшкитъ вътрѣшности, а коститъ стърчали. Отъ силата на паданието, ни у одного въ челюститъ не останалъ ни единъ забѣ. Трупа на Туле лѣжалъ вързъ другитъ. Вижда се, че въздухоплавателя се е старалъ да се въскачи и да поправи грѣшката. Изслѣдване причинитъ на катастрофата показало, че плата на балона билъ вехтъ. Спѣлтиницитъ били хора тежки и за това е трѣбовало да се напълни балона съ газъ много хубаво. Въ поднебесната височина, подъ влиянието на слънчевитъ лъчи, газа започналъ да се разширява; види се че плата не е можелъ да противостои на това разрѣшаване, и ако долния клапанъ дѣйствително е билъ затворенъ, балона сж е билъ пукналъ и е полѣтялъ на-долъ. Подобно нещастие отъ миналото столѣтие насамъ не се е чувало. Отъ разгледване труповѣтъ, доктора се произнесалъ, въздухоплавателитъ се задушили отъ бързината на паданието още прѣди да падне кошницата на земята.

— Цифрата 3 въ жовота на князь Бисмарка. Единъ нѣмски вѣстникъ предава, че князь Бисмаркъ питае голѣмо благоговѣние къмъ цифрата 3, която играе голѣма роль въ живота му. Така, князь Бисмаркъ, е служилъ, както е извѣстно, при 3 императори, билъ се е въ 3 сражения, подписвалъ е 3 мирни договора, устроявалъ е свиждание на 3 императори и заключилъ е *тройния* съюзъ; подъ него сж били убити 3 коня въ врѣме на Френско-прусската война. Семейния му гербъ прѣдставлява *трилист-*

никъ съ 3 дѣбови листа. Сичкитъ карикатури, както нѣмскитъ, така и иностраннытъ, прѣдставляватъ Бисмарка съ 3 косъма на главата. Най послѣ, Бисмаркъ има 3 дѣца: Хербертъ, Вилхелмъ и Мария.

— Мѣжду народно дружество за кражба. Напослѣдъкъ сж хванати и арестувани въ Брюкселъ тридесетъ и три члена отъ едно международно дружество за кражба. Отъ нѣколко години това дружество е извършило много кражди чрѣзъ строшване каси въ разни банкови учрѣждения въ Белгия, Холандия, Италия и Франция; по тоя начинъ то се съобило съ милиони франка. Много Брюкселски банкери и знаменити желѣзари се намѣрватъ между арестуванитъ хора. Единъ милионъ лева отъ откраднатитъ пари сж вече намѣрени.

— Българско правосѣдие. Отъ в. „Народна борба“ извличаме слѣдующия сждебенъ документъ:

„Протоколъ, днесъ 31 Май 1886 год. Бѣлоградски мировий сѣдѣи, разгледъ гражданското дѣло № 960, по описа на това сѣдилище за настоящата година, по искѣтъ на Кутловский мировий сѣдѣи П, противъ Бѣлоград. мир. сѣдѣи — Кипровский за 25 лева, происходящи отъ книжка.

При разглеждане на дѣлото, миривий сѣдѣи *опрѣдѣли*: признава че прощението на г. Кутловский мир. сѣдѣи отъ 24-й Май т. г. подписано отъ г. П-ий Кутловский мир. сѣдѣи и нѣма нужда да се явява той самъ лично, тѣй като бумагата е официална и допустна да се прочете на г-на Кипровски рѣчената бумага, слѣдъ което, той Кипровски, прѣстави писмено обяснение, съ което моли да се прекрати настоящето дѣло по чл. 36 п. П-й отъ граж. Мир. Сѣдопроизводство, като навежда въ обяснениета си, че той е билъ поканванъ мин. год. отъ Кутловский мир. сѣдѣи, въ Кутловица съ № 694I, за сѣщия предметъ, за което далъ нужното си тогава обяснение, като прави отводъ и на свидѣтелитъ, че тѣ сж биле и трима, когато тѣ държали въ рѣцѣтъ си исканитъ книги, моли се още за да вземе предъ видъ и това, че когато е той предавалъ дѣлата на Кутлов. мировий сѣдѣи, т. г. послѣдниятъ е питалъ секретарѣтъ си: всичкитъ дѣла и книжа на мѣсто ли сж? той му е отговорилъ, че сж на мѣстото и се е съставилъ за това актъ, подписанъ е отъ двамата, т. е. бивший мир. сѣдѣи Кутловский мир. сѣдѣи П-й, ако да не сж биле книгитъ на мѣстото си и акта нѣмаше да се напише и подпише.

Мир. сѣдѣи, като има предъ видъ горното съгласно чл. 35 п. П-й отъ Граж. Мир. Сѣдопроизводство: *Опрѣдѣли*: Приемва отвода, заявенъ отъ Кипровский за основенъ и прекратява дѣлото като неправилно заведено.

Преписъ отъ настоящия протоколъ да се испроводи на г. Кутловский мир. сѣдѣи П, който има право да го обжалва въ 7 дневенъ срокъ отъ получаванieto му.

Първообразното подписалъ; Бѣлоградчически мировий сѣдѣи: *Кипровский*.

Въ градътъ ни почна да се издава в. „Съврѣменникъ“, ще излиза три пѣтя на мѣсеца. Цѣна за год. 5 лева. Отъ вѣстникъ „Съгласие“ виждаме че щялъ да бъде съ либерална программа. Желамъ му много абонати.

— Здравieto на Русския наслѣдникъ е много полошовало. Профессоръ Лейденъ щѣлъ да отиде при болния на Кавказъ. Други единъ августейши болникъ, състоянието на когото е приблизително като състоянието на Царевича, е архидука Фердинандъ, наслѣдникъ на Австрийската корона. В. „Н.“

* * * Отъ Сърбия идатъ упорити извѣстия за расклатеното положение на министерството Николаевичъ. Причината на това е главно несполуката на кабинета по заема за конвертията. Отначало се говорѣше само за оставката на сърбския финансовъ министръ, а по-послѣ и за отлѣянието на цѣлия кабинетъ. Види се обаче, че короната не мисли за сега да се раздѣли отъ министерството на г-на Николаевича. Отъ друга страна кралятъ взима мѣрки за изпълнение даденото си обѣщание по въпроса за конституцията; за тая цѣль се свѣщава съ водителитъ на радикалитъ г. г. Пашичъ, Вѣзничъ и Мика Джорджевичъ. — Сърбското правителство се е распорѣдило за попълнюванieto на общинскитъ хамбари по цѣлата страна. Административнитъ провинциални власти получиха заповѣдта, да докладватъ до 10 дена за изпълнението на тая мѣрка, която се тълкува разнo. Знае се, че г. Ристичъ бѣ казалъ неотдавно, че военното съкровище на Сърбия било — нейнитъ пълни общински хамбари.

* * * Новия ромѣнски министръ-президентъ г. Стурдза въ рѣчта си произнесена на 13/25 того въ Янгъ, имѣ случай да развие политиката на сегашния кабинетъ. Вътрѣшната му политика щѣла да

жде: строгото изпълнение на законите по всички клонове на администрацията, пълна свобода на изборите, подобрене състоянието на селяните, унижение личния данък и специалния данък на духовенството, който тѣжеше най-вече върху селско население, уравнивяването на бюджета безъ нови данъци, а чръзъ намаление на расходите и кономините въ управлението, рѣдъ и дисциплина въ войската, реформи на церковните закони и въ народното просвѣщение. Относително външната политика, министерътъ отбѣлзва особено поведѣнието си прямо романското движение въ Унгария. Той заяви категорически, че Романия никакъ не се стремила къмъ дако-романските идеали и че нѣмала желание да се бърка въ вътрѣшните работи на Унгария, а че имала прѣдъ видъ да живѣе въ най-добри отношения съ съседната държава. По-гордѣливо звучи декларацията по международното положение на страната. Външната политика на новата Романия била свѣтена върху Платвненските бойни полета и утвърдена чръзъ подигане Римания въ кралевство. Съ собственъ трудъ и чръзъ отечественитѣ си сили Романия си била спечелила независимостта и почетното мѣсто, което заемала сега въ европейския концертъ. — Като доказателство за новата либерална програма, може да служи обстоятелството, че въ разтурени общинските свѣти въ Яшъ, Браила и Галацъ.

Английски Жестокости. Нѣма народъ по жестоко, по безчеловѣченъ и безмилостенъ отъ Англичанитѣ, когато работата се касае до управлението на тѣхните подданици въ Азия, Африка и Австралия. Особено тѣзи тѣхна жестокостъ се проявява тогава, когато се усмирява нѣкоя недоволна, подчинена на тѣхъ, страна, или пъкъ се потушава нѣкое въстание. На цѣлий свѣтъ сж извѣстни жестокостите и звѣрствата, които Англичанитѣ извършихъ въ Индия прѣзъ 1857 год. при потѣпкването въстанието на Сипаитѣ. Прѣзъ пролѣтѣта на настоящата година тѣ изново повторихъ всичките ония звѣрства, които вършихъ прѣди 40 години въ Индия, и даже въ много по-голямъ размѣръ. Извѣстно е на нашитѣ читатели, че прѣзъ пролѣтѣта на тѣкущата година Англичанитѣ направихъ воененъ походъ противъ Читралъ съ цѣлъ да го завладеятъ и да си го подчинятъ. Читралци станаха на кракъ и съ оружие въ ръка се помъчиха да си защитятъ роднитѣ огнища, но не можахъ дълго да продължаватъ борбата прѣдъ прѣвъсходството на неприятеля. Слѣдъ усмиряването на Читралъ и завземането му, Англичанитѣ извършили въ тѣзи страна такива звѣрства, прѣдъ които блѣднѣятъ извършенитѣ звѣрства отъ турцитѣ въ Армения. Така, повече отъ 30 села биде заградени отъ Английскитѣ войски и всичките имъ жители обезглавени, безъ даже да се изключаватъ женитѣ, дѣцата и старцитѣ, и отъ тия села не е останала нито една жива душа. Колкото отъ сражавшитѣ се Читралци били хванати, вързали ги по нѣколко нарѣдъ прѣдъ устата на топовитѣ и слѣдъ това ги разстрѣлвали, като искавали жителитѣ отъ околнитѣ села да присѣтствуватъ при тия разстрѣлвания. Тамъ се намирали сѣщо женитѣ и дѣцата на наказванитѣ. Въ много села прѣди жителитѣ да бѣдѣтъ исклани, всичките млади жени и дѣвоички бивали обезчестявани отъ Английскитѣ солдати и слѣдъ това обезглавявани.

Всичките тия звѣрства подробно се описватъ въ Индийскитѣ вѣстници и Англичанитѣ и до сега още не сж ги опровергали.

И тия хора минуватъ въ Европа ужъ за най-человѣколюбиви, и постоянно пишатъ въ своитѣ вѣстници за жестокоститѣ, които другитѣ народи били извършвали, безъ да му помислятъ, че тѣ сж именно, които вършатъ най-големитѣ жестокости. Отдавна ли бѣше, когато сѣщитѣ тия жестоки Англичани обвинявахъ Българитѣ въ насилия върху живущитѣ въ Княжеството турци и подигахъ толкова голѣмъ шумъ за тия явни насилия, когато въ сѣщностъ не е имало нищо. Впрочемъ Англичанитѣ обичатъ да обвиняватъ другитѣ въ дѣяния, които тѣ сами вършатъ.

Ами я да видимъ какво казватъ за Англичанитѣ нещастнитѣ Ирландци, които тѣ завладѣхъ, насила имъ отнехъ земитѣ и всѣка година принуждаватъ по нѣколко дѣсятки хиляди да се изсѣлватъ въ Америка вслѣдствие тѣхнитѣ зулуми и притѣснения.

ВЪНКАШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Въ в. „Ноевни“, който се издава въ Цариградъ, намѣрваме една твърдѣ интересна статия подъ заглавие „Руското влияние въ Европа“, като даваме

мѣсто въ прѣводѣ на една уводна статия печатана въ Цариградския в. Levant Herald, за това я припечатваме, зада видятъ читателитѣ на „Недѣля“ какво мислятъ и глѣдатъ хората за Велика Руссия, по настоящемъ и какво може да представляватъ за въ бѣдѣхъ. Припоръчваме да я прочетатъ и нашитѣ Австрофили, ако такива още сѣществуватъ въ нашата обляна съ руска кръвъ земя, който въ заблудението си, въ време Стамболовото царуване, бѣха, а може би и днесъ, да сж готови съ една капка да удавятъ московеца, който искалъ да ни завладѣй. Прѣдположения абсурдни. Нема Руссия ако би поискала да направи това завладяване, ще се побой отъ нашитѣ Австрофили и ще ѝ попрѣчатъ ли въ това? Цѣла Европа, заедно съ Албиона, трѣперятъ отъ погледа на руския Царъ, и единъ презъ другъ се надпрѣварватъ, кой какъ повече да му угоди, а нашитѣ Стамболисти, пазѣ Боже, постоянно блѣнуватъ за Кевенхулера и незнаимъ какви тройни и четворни съюзи, които щѣли да ни спасяватъ отъ удавянието въ Русското море.!!

Искрения и чистия българинъ, не може да гледа съ такова око каквото нѣкой нашъ изверги останали тукъ-тамъ, мислятъ, напротивъ, той съ радостъ и съ гордостъ глѣда, кога се славѣ русското име, руския царъ, защото е увѣренъ, че само този народъ и царъ, сж въ положение да подигнатъ славянитѣ на онова недостижимо мѣсто, отъ гдѣто тевтонитѣ, Албионитѣ и Мусулманитѣ, трѣбова да глѣдатъ съ благоговение.

Ето и самата статия, която заемаме въ цѣлостъ.

Русското влияние въ Европа.

Въ Цариградъ се издава единъ ежедневенъ вѣстникъ подъ заглавие „Levant Herald“. Той излиза първата половина на английски, а втората на французки и се чете най-много отъ англичани, на които минава и като органъ. Началото и симпатитѣ му сж били всѣкога за Англия и Тройния съюзъ. Нѣкогдѣкъ той е посвятилъ една статия върху влиянието и преобладаването на руската политика въ Европа и е искалъ доста поучителни истини. Правятъ впечатление тия истини най-вече въ вѣстникъ, какъвто е „Levant Herald“.

„Всѣкдневно растящото влияние на Руссия въ Европа и въ Крайния Истокъ започва да се разпѣва въ дипломатическитѣ кръгове, казва той вѣстникъ. Вижда се даже едно чувство на безпокойство въ разискваната по той въпросъ въ най-забѣлженитѣ органи на Тройния съюзъ и на Англия. Никой не отказва, че француско-руския съюзъ е далъ на Руссия едно преобладающе влияние, което се налага на народитѣ отъ Тройния съюзъ. Не е още въпроса за всемирна русска хегемения, но немогатъ да се забѣлѣжатъ постѣпкитѣ и отстъпкитѣ, още скрити, но въ всѣки случай чувствувани, които правятъ нѣкой сили на Руссия. Една само държава, именно Англия, е останала независима. Въроятно тя ще възстанови равновѣсието въ Европа, което е толкова нужно както за безопасността на самата нея тѣй и на Европа. Неутралността е станала нѣщо опасно въ настоящето време, защото слѣбитията върватъ много бързо и медленитѣ движения, които естествено заставляватъ всичките европейски кабинети да гледатъ къмъ Петербургъ, е въпросъ, който се нуждае отъ проучване.“

Какъто вижда читателя, англо-француския ни събратъ намѣрва, че Англия, за своята безопасность и за безопасността на Европа, трѣбова да влѣзе въ Тройния съюзъ и по такъвъ начинъ да може да се осуети всеевропейското влияние въ Руссия. Това би било много хубаво за тройния съюзъ, но въпроса е че е неосъществимо. Англия може да съчувствува, както всѣкога е съчувствувала, на Тройния съюзъ, но да влѣзе формално въ него, това е много мъчно, за да некажемъ неосъществимо. Прѣди всѣчко, положението и традиционната политика на Англия не позволява подобно нѣщо. Да влѣзе въ Тройния съюзъ, тя трѣбова да изгуби историческото си значение, трѣбова да се лиши отъ надмощието си, като най-силна морска държава, въ полза на Германия. Вчера бѣше още, когато Англия тѣй усърдно искаше сближение съ Руссия; тя е готова съ радостъ да го посрѣдне и днесъ, стига Руссия да ѝ направи нѣкакъвъ мѣнически знакъ. Въпроси отъ най-съвременната, днешна политика ни показватъ това расположение на Англия. Тѣй или иначе, но интереситѣ на коварния Албионъ изискватъ да бѣде или неутраленъ, или въ нормални и приятелски отношения съ Франция и Руссия, Англичанитѣ много добръ разбиратъ интереситѣ си. Тѣхната политика, тѣхната история е история и политика не на сърдце и на чувство, а на интереси. Слѣдъ като правиха опитъ да се зближатъ съ Руссия и притаряха фиаско, тѣ се обърнаха къмъ Франция,

по и тамъ не ги огрѣа нищо. Лондонския кметъ ходи въ Франция, прѣдставлява се на прѣдседателя на француската република, кани го на гости въ Англия, но получи отговоръ, че това не е въпросъ, който трѣбва да се разисква между Лондонския кметъ и главата на Франция. Разисква се послѣ въпроса въ печата, англійскитѣ вѣстници искаватъ горещо желание да видятъ Феликсъ Форъ въ Лондонъ, но францускитѣ отговориха, че главата на француската република ако излѣзе отъ Франция, то ще бѣде за да присѣтствувва въ Москва на коронацията на Руския Императоръ.

АВСТРИЯ.

По поводъ една обидна станала отъ нѣколко маджари на други хървати Студенти, послѣднитѣ въ негодували, и тогава, когато Императоръ Францъ Иосефъ, билъ въ Загребъ, една голѣма тълпа, демонстративна изгорѣла маджарското знаме при памятника Желашича, полицията не била въ състояние отъ начало да укроти студентитѣ, къмъ които се присѣдинили и други граждани. Омарата на хърватитѣ къмъ Маджаритѣ е пословица (та кой ли ги обича. Б. Р.) особено къмъ Сърбитѣ, на които тоже скасали и изгорѣли знамето, което се развявало заедно съ другитѣ. Пускали по адресъ на Сърбитѣ и Маджаритѣ докачителни изражения. По поводъ, това Унгарската камера, отъ страна на опозицията, се по дигналъ въпросъ и запитано Министерството, какво е направило за да се въстанови честта на Маджарското знаме въ Загребъ. Най-много се говорили Графъ Антонъ и Кошутъ, синътъ на Унгарския патриотъ Кошутъ, който за пръвъ пътъ влиза въ камарата. Голѣмо е негодуването на Маджаритѣ и на рескрипта, който Францъ Иосефъ, адресиралъ къмъ Хърватския банъ, въ който нищо осъдително не сж говорило, а напротивъ, искавало сж е въ него, благодарността, за хубавия приемъ на Императора. Това изгорено знаме ще раздуха още повече огнитѣ, между Маджари и Хървати. Сърбитѣ и тѣ прѣдполагатъ да иматъ право надъ Хърватитѣ! когато послѣднитѣ неискатъ и да чуятъ за тѣхното име. Ако искашъ да обидешъ единъ Хърватъ, не му казвай друго а „Сърбинъ“ ще му бѣде достатъчно да ти погледне съ най-големото призрѣние. Ние не може още да знаемъ, защо нашитѣ братя си задаватъ такива иллюзии, че рано или късно и Хърватско щало да бѣде подъ тѣхното крило-както и Македония, когато тѣхното име не иска и да се чуѣ въ тѣзи страни.

— *Романия и тройния съюзъ.* — Национално-либералната партия въ Румания е рѣшила да организира по цѣлата страна силна опозиция противъ присѣдинението на кралството къмъ тройния съюзъ. Ония отъ членоветѣ на тая партия, който по общественото си положение иматъ достѣпъ у краля, се принудили да прѣкрататъ всѣкакви сношения съ двореца. Водители на национално-либералната партия, Димитаръ Стурдза, който нежелалъ да вземе участие въ агитацията, рѣшилъ да си даде оставката отъ главенството на партията.

— *Жгѣтве на науката.* — Извѣстния американски инженеринъ Франклинъ Попъ, билъ убитъ въ кѣщата си въ Нью-Йоркъ, отъ електрическото течение въ време когато испитвалъ една машина, която изнамѣрилъ той самъ. Попъ бѣше единъ отъ най-ученитѣ сътрудници на Едисона.

— *Замѣстванието на Моренхайма.* Нѣкои француски вѣстници извѣстятъ, че руския посланикъ въ Парижъ Моренхаймъ, щѣлъ да бѣде замѣстенъ съ Александъръ Половцевъ, единъ отъ най-богатитѣ хора въ Руссия и личенъ приятель на Князъ Лобанова.

— *Исключителнитѣ мѣрки въ Прага.* — Споредъ една телеграма отъ Виена отъ 7-й того, излѣзто постановление отъ Австрийския кабинетъ, съ което се вдигатъ исключителнитѣ мѣрки въ Прага и околноститѣ.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

Господине Редакторе!

Молимъ имайте добрината да помѣстите въ стѣлповѣтъ на вѣстника ви, опроверженето ни на помѣстената въ 16-й брой на вѣстника Защитникъ статия съ заглавие „Протестанска Нахалность“.

Както всѣкой чловѣкъ има право да защитава себе си, така и ний рѣкохме да се защитимъ и опровергаемъ онова, което въ реченната статия неправедно се сипѣше върхъ насъ и училището ни. И като девизата на почитаемия вѣстникъ защитникъ е: „Който не познава свойтѣ права и не умѣ да ги защитава, той не е достоенъ за тѣхъ,“ ние си помислихме, че чръзъ този, съ та-

кваа хубава девиза вѣстникъ, ще можемъ да защитимъ правото си, затова написаме опровержението и го пратиохме на почитаемата редакция.

До като очаквахме опровержението ни да земе мѣсто мѣжду стълповете на вѣстника и да излѣзе на бѣлъ свѣтъ, що глѣдаме! — въ 20-й брой на сѣщия вѣстникъ четемъ че почитаемата редакция не може да помѣсти опровержението въ вѣстника си, защото било написано съ съ изражения, които злѣ прѣпоръчвали вѣспитанието на авторката. Затова, Г-не редакторе, ний ви пращаме опровержението и ви молимъ да го помѣстите въ вѣстника ви; сѣщо молимъ и всѣкой читателъ като чете, да сравнява израженията въ статията „Протестанска Нахалност“ въ 16-й брой на Защитникъ, съ израженията на опровержението ни, и да сѣди на кого вѣспитанието се злѣ прѣпоръчва.

Спорѣдъ почитаемата редакция на Защитникъ, единъ мжжъ има право да се изрази, както ще, противъ жени и да ги обвинява съ всеможнѣ грубости, а една жена нѣма право да издигне гласа си и по единъ благороденъ начинъ да се защити защото тя е жена и трѣба да търпи и мъчи, а той е мжжъ и трѣба да говори.

Далечъ, много далечъ е останалъ вѣка, въ който жената бѣше тѣй потъпчана и не и се отдавахъ права въ нищо. Ако нѣкой желае да живѣе въ такъвъ вѣкъ, съжаляваме, че трѣба да кажемъ, че този вѣкъ е замисленъ отдавна и не може го стигнѣ. Свѣта е напредвала, напредва и ще напредва. Сега живѣемъ въ 19-й вѣкъ — вѣкъ въ който жената търси прѣдизначеното си мѣсто и разумни, вѣспитани и благородни хора ѣ го отдаватъ.

Ако бехме знаели че въ 19-й вѣкъ — вѣкъ на стрѣмление къмъ напредѣтъ и усъвършенствование, се намирахъ и хора съ понятия и идеи отъ минжли вѣкоу, не бихме нито дума продумали. Отъ сега нататѣкъ ще бждемъ по внимателни, защото глупостъ ще бжде отъ наша страна да се расправяме съ подобни хора.

Ето Г-не редакторе и опровержението ни, което редакцията на Защитникъ не прие да помѣсти.

(Господине редакторе)

Въ 16-й брой на „Защитникъ“ прочетохмѣ една статия съ заглавие „Протестанска Нахалност“.

Ний неможахме на пълно да разберемъ, какво автора на статията иска да покаже съ нея, но види се че отъ нѣщо, или го е заболѣло на сърдцето, или се е много ядосалъ, та е написалъ речената статия. По вѣроятно е, да е било послѣдниотъ, защото никой другъ, освѣнъ распаленъ въ гнѣва си, може да напише подобно нѣщо.

Ето, какво било, защото прѣподобниъ Т. Константинъ въ речта си на освещението Протестанската църква, казалъ една истина, т. е. че ора на амвона въ православниѣ църкви не хвъркалъ и не крѣкалъ т. е. не показвалъ животъ и отъ тамъ не се изговаряли думи за назидаване на стадото; затова Г-нъ автора се ядосалъ и въ гнѣва си написалъ нѣщо, въ което излялъ всички си ядъ върху реченията Т. Константинъ, като го нарича хулитель, ренегатъ, потурнякъ и проче. Че не стига това, но въ буйността си като не можелъ да се спрѣ до тамъ, отишелъ и се заплѣлъ да нападе и Амер. Дѣв. Училище на ученичкитѣ и учителкитѣ, отъ което нападане се разбира че този Господинъ, или нищо не знае за училището и онова, което се върше въ него, или пъкъ въ яда си не е можелъ подобрѣ да расжждава, та право, или не право; има доказателства или не, некалъ си е да си искае нѣкои свои собствени неистинности, за да има материалъ да попродължи статията си, за да може да бие въ очи.

На чело на статията си той турѣ това, като казва че въ училището се учѣтъ 40-50 бѣдни момичета, които се готвятъ за пионерки на лицеѣрний протестантизмъ. Отъ това явно се разбира пакъ, че автора на статията не е добрѣ запознатъ съ училището, затова и не знае колко и какви ученички се учѣтъ въ него. Той не знае, че отъ нѣколко врѣмѣ вече и ученички не се приематъ бесплатно въ реченното училище, и че родителитѣ на тѣзи момичета не ги пращатъ отъ бедностъ, (понеже плащатъ училищната такса), но защото сѣ разбрали че никое друго училище нѣма да даде потрѣбната отхрана и вѣспитание на дѣщеритѣ имъ, за да се приготвятъ съ характеръ на истенско образование за въ обществото. Мислимъ че родителитѣ на нѣкой отъ ученичкитѣ не само че не сѣ бедни, но сѣ и въ състояние да купѣтъ Г-на автора. По на долѣ той казва че не сподѣлялъ мнѣнието на мнозина материалисти, като не виждали ковенната полза за страната ни, която сѣ виждали; и че макаръ тѣзи пропаганди да не сполучвали своята конечна цѣль, пакъ гаврението прѣдъ ученичкитѣ сѣ обрядитѣ и ученията на православната църква коестон остоянно се вършило отъ страна на учителкитѣ пмъ въ училището и принуждаването пмъ лицеѣрно да изпълняватъ обрядитѣ на протестантиѣ, не можели да не дѣйствуватъ вредно на нравственното чувство и характера на тѣзи ученички. Ний молимъ Г-на автора да ни докаже съ доказателства кога и какъ се е вършило това гаврение и принуждаване отъ страна на учителкитѣ. Ний знаемъ че подобно нѣщо не се върши въ реченното училище.

Не можалъ да сподѣля мнѣнието на мнозина, защото не виждалъ ползата отъ тѣзи училища, която тѣ виждали. И какъ ще види? Кой е който най много не вижда, освѣнъ они, който не иска да гледа? Отъ онитѣ знаемъ, че ако туримъ на очитѣ си очила съ зелени стѣкла, всичко около си ще виждаме зелено, ако ли турнемъ очила съ чисти прозрачни стѣкла, всичко ще глѣдаме чисто, както си е. Ако глѣдаме прѣзъ очилата на пристрастие, то не е чудно, че най доброто и полезното ще ни се прѣдстави, не само като безполезно, но даже и врѣдително. Чудно ли е тогазъ че ще викаме и спиемъ хули противъ него?

Колкото за въпроса дали нравственното чувство и характера на ученичкитѣ въ Протестанскитѣ училища се поврежда, или тамъ тѣ усвояватъ по добра нравствен-

Отговоренъ редакторъ: Хр. Ц. Крушовски.

ност и характеръ, достоенъ за уважение, пѣма нужда ний да отговаряме. Нека всѣкой беспристрастенъ читателъ отговори на това.

Единичкото нѣщо въ статията, което ни се прави е, дѣто автора искава желание, штоо Негово Прѣосвященство Епископъ Антимъ и другитѣ надлѣжни власти да земжтъ потрѣбнитѣ мѣрки, штоо протестанскитѣ проповѣдници да не смежтъ повече да хулижтъ и осмивагтъ господствущата въ страната ни религия. Това е и нашето най голѣмо желание. Нека се зематъ мѣрки. Нека ора на амвона, който е символъ на живота и силата на Християнската църква показва животъ и издава гласа си; нека святата книга, основата на Христовата църква, която се слава на крилата на този орелъ, отъ тамъ се прочита ясно и на разбранъ языкъ; нека чрѣзъ това Божие слово се посочва грѣха на човѣка и да се увѣщава стадото да остави свойтѣ си яктица и да трѣгне въ Божия пѣтъ. Нека състоянието въ което човѣческиятъ родъ е испадналъ и начина на спасението, което Богъ е приготвилъ, тѣй да се раскрива, штоо ще прониже срдцата на слушателитѣ и ще подѣйствува, штоо живота имъ ще отговарѣ на званието християни. Нека Християнството ни да се проявява не само въ изпълнението на обрядитѣ и само кога сме въ църква, но и въ домоветѣ си и въ работилницитѣ си и всѣкѣдѣ; и то въ всѣкидневния си животъ, и при добри и приятни, и при неприятни обстоятелства. Тогазъ, кой е този, който ще дързне да хули и осмива църквата ни? Ще смѣжтъ ли протестантитѣ да кажатъ дума противъ религията ни?

Ний напълно вѣрваме, че автора на статията, вмѣсто да изсилѣше всевъзможнитѣ хули върху протестанскитѣ проповѣдници, той бѣ имъ нанесалъ по голѣма поврѣда, ако се бѣ обжрналъ къмъ духовенството на православната наша църква и да го помолѣше да обърне по голѣмо внимание къмъ словесното си стадо, за да му дава здравословна и жива храна, която ще проявява дѣйствиата си въ катадневния животъ на това стадо. Тогава протестанскитѣ проповѣдници сами ще спрѣтъ проповѣдитѣ си, защото не ще намиратъ почва на която да ги управляватъ.

Една отъ учителкитѣ на Амер. Дѣв.

училище въ Ловечъ.

Бел. на Редак. Ние даваме съ благодарение мѣсто на дописката пратена намъ отъ една учителка отъ Лов. Дѣвич. Амер. Училище. Бихме казали нѣщо и по унази статийка обнародвана въ в. „Защитникъ“, която била обнародвана по адресъ на г. Провѣдника Т. Константинъ, при освѣщаване църквата въ Ловечъ, ако бѣ ни се падналъ този брой да прочетѣмъ, както и за самото училище. Но това обаче ни най малко не ни пречи да кажемъ, че до колкото ние познаваме това училище, учителкитѣ, особено отъ нѣколко тукъ години, строгий и примѣренъ животъ на пансионеркитѣ, преподаване предметитѣ, недава ни кому правото да прави абсурдни заключения. Бихме желали и нашитѣ училища, гдѣто има пансиони да бждатъ така наредени както това въ Ловѣчъ, което се управлява отъ Г-ца К. Блякбърнъ - като директорка, а главно и отъ Г-ца М. Райчова. Не знаемъ защо такъвъ страхъ, че това училище изваждало бждѣще мисионерки за распространение протестантизма!

Не трѣбова да има толкова голѣмъ страхъ въ това, защото рѣдки сѣ примѣритѣ, които могѣтъ подкрѣпи мнѣнието на „Защитникъ“. Едно което може да се утвърди, това е, че онѣзи дѣца, които учатъ въ това училище, излизатъ съ едно добро и примѣрно вѣспитание, потрѣбно за една бждѣща домакиня, което трѣбова да признаемъ, че у насъ, въ нашитѣ училища ще трѣбова да обърнатъ по голѣмо внимание. И ние познаваме на мнозина наши граждани изъ България, даже и на священници, да сѣ вѣспитватъ дѣцата имъ въ това училище, и всички твърдѣ добрѣ се отзоваватъ за него.

Прочие, в. „Защитникъ“ лошо прави гдѣто толкова горѣщъ е станалъ защитникъ на нашата православна вѣра. Спорѣдъ насъ, щеше да направи много по добрѣ ако обърнеше внимание на Ловч. духовенство, да се явяватъ по често въ църква, съ проповѣдъ, както ние тукъ слушаме единственъ свѣщ. К. Поповъ.

МИСЛИ И ИЗРЪЧЕНИЯ.

I.

Единъ разуменъ човѣкъ е и едно важно лице за единъ глупакъ? — Най важното лице за него е другия глупакъ, който го счита за една високопоставена личностъ.

(Мария Ф. Ебнеръ Ешенбауръ.).

II.

Учението може да прѣтърпи всѣко прѣспирание, чувството — само едно благовѣрно поклонение; това е нѣщо божественно.

(Тайне.)

III.

Ний прощаваме охотно на онѣзи хора, ксито ни дотѣгнуватъ, нѣ не можемъ да прощаваме никогажъ на онѣзи, на които ний дотѣгнуваме.

(Ла. Рошфоколдъ)

IV.

Не дѣй хули дрѣбнитѣ недостатѣци, които се явяватъ по нѣкогажъ въ великитѣ мжжѣ, защото прѣжината (ия), която ги спира въ напредването, носи къмъ небесния полетъ (хвъркане).

(Гайбелъ.)

V.

Нѣмци, почитайте тѣзи Нѣмци, които сѣ се турдили, за да станете Нѣмци! —

(М. Вилхелмъ)

VI.

Болшинството на човѣцитѣ употребяватъ половината на живота си, за да стане клѣта въ рата половина. —

(Ла Брюеръ.)

VII.

Дявола се рисува винаги съ черна краска, ний глѣдами винаги на него прѣзъ розова красна.

(Финско.)

Прѣведено отъ Варт. Робертвичъ

НЕКРОЛОГЪ

Съ душевна скръбъ и съкрушено сърдие извѣстваме на всички сродници, приятели и познаници, че обичний ни Баща

ГОЧИЛЪ

слѣдъ 2-недѣлно болѣдувание, на 11-й Октомвр. 7 часа прѣзъ нощта, прѣдаде Богу духъ на 100 годишна възраст като остави всички ни въ неутѣшима скръбъ.

Опѣлото на покойния се извърши на 12 Октомври 9 часа послѣ пладнѣ въ църквата „Успѣние Прѣсвѣтая Богородица“, а погребението въ селскитѣ гробища.

Синове: Свѣщ. Никола, Тодоръ, Гунчо, Дамянъ.

с. Мар. Тръстеникъ 13 Октомври 1895 г.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4969

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приста при Плѣв. Окрж. Сждъ на II-й участѣкъ на основанъ исполнительный листъ подъ № 1687 издаденъ отъ Плевенскій Мир. Сждия на 25 Май 1895 год. въ пол на Ганю Илиевъ отъ село Згальовицъ противъ Не Ваковъ отъ село Згальовецъ за 64 лева и 60 ст. р. носки и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ всеобщо знание че на 27 Септември и до 31 деенъ продавамъ съ явно публиченъ търгъ наддавание въ Канцелярната слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти принадлежащи на длѣжникѣтъ а именно:

1). Една нива въ Згальовското зимлище въ мѣстѣ стѣта „Вановъ Долъ“ около 7 декара при сѣсѣди: Петъ Кръстевъ, Тодоръ Вановъ и пѣтъ оцѣнена за 140 лева.

Продаваемитѣ имоти не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на год. Желаящитѣ да купятъ продаваемитѣ се имоти могѣтъ се явяватъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да на даватъ и разглѣждатъ книгата по продажѣ въ с. Пелишатъ. гр. Плѣвень, 21 Септември 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 222 отъ 95 год. 3 —

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5104

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приста при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участѣкъ на основание исполнительный листъ отъ 6 Юлий 1891 година подъ № 1755 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия въ пол на Иванъ Нановъ отъ с. Бръшляница срѣщу Иванъ П. търчовъ отъ сѣщото село за 974 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. сждопроизвод.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ Октомвр. и до 31 деенъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярната ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длѣжника.

1) Една къща землянка (борделъ) отъ простъ дѣвѣнъ материалъ съ едно отделение, единъ зимникъ о дървенъ материалъ покрѣтъ съ прѣстъ и слама съ двою около 3 1/2 декара въ с. Бръшляница въ горната мах при сѣсѣди: Иванъ Нановъ, Иванъ Крачуновъ и пѣтъ оцѣнена за 200 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на год. Желаящитѣ да купятъ продаваемитѣ се имоти могѣтъ се явяватъ всѣки присѣственъ денъ и работни часове да на даватъ и разглѣждатъ книгата по продажѣ въ с. Въл. Тръ гр. Плѣвень, 6 Октомври 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 213 отъ 91 год. 3 —

Плѣвень, Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ.